fotbal

ÎNŢELEPCIUNEA SORŢILOR...

Poate ar fi fost mai simplu să ne aflăm astăzi, după Düsseldorf, pe locul **Squadrei azzurra** sau al Angliei. Cred, însă, că e mai bine aşa...

Cînd sorţii ne-au oferit, acum patru ani, doi capi de serie — Portugalia şi Elveţia — au făcut, în înţelepciunea lor, un apel la circumspecţie şi modestie, plasîndu-ne, cu o frumoasă intuiţie pedagogică, pe treapta a treia a scării favoriţilor. În acelaşi timp, sorţii au ştiut să ne ofere trei adversari „mai altfel", cu stiluri de joc mai puţin cunoscute, capabili să declanşeze fantezia şi agerimea fotbalistului român, tocită oarecum de stereotipul înfruntării frecvente a unor adversari mai puternici (poate), dar fără secrete.

Rezultatul se cunoaşte. Echipa noastră naţională a traversat Atlanticul. Sorţii, însă, au avut grijă să pregătească şi această traversare. Convinşi parcă de faptul că „tricolorii" au trecut examenul în calificări, ei au strecurat în mîna micuţei Canedo un bileţel pe care au scris: **„Trimite-i pe români în grupa de foc. Să vedem dacă au curajul să o înfrunte".**

Şi românii au avut acest curaj. Mai ales spre sfîrşit, cînd Mario „Lobo" Zagalo declara, după meciul Brazilia—România: **„Jugaran de maravilla y pense pudieron igualar"** (au jucat minunat şi cred că ar fi putut egala).

Peste puţină vreme, sorţii au „gîndit" din nou: **„La Lausanne le-am admirat agerimea... La Guadalajara am văzut că ştiu să-i înfrunte, cu demnitate, pe cei mari... Acum, în campionatul Europei, vreau să ştiu dacă au forţa necesară ofensivei".**

Alegerea drept partener a unui mare învins la Guadalajara (în persoana lui Adamec) şi-a atins, iarăşi, scopul. Golul lui Vesely, care a fost, în fond, tot un dar al sorţilor, stîrneşte acum, în mod automat, „forţa necesară a ofensivei".

...Sîmbătă seara, la Düsseldorf, sorţii ne-au demonstrat încă o dată că ne urmăresc pas cu pas. Anticipînd, poate, succesul ofensivei de toamnă, ei ne supun unui ultim şi dificil examen. Dintre toţi partenerii posibili ai celei de a doua grupe valorice, sorţii ne-au oferit masiva echipă a lui Ducke, adică singura care, în palmaresul ultimilor patru ani, are două victorii asupra „tricolorilor" la Berlin şi la Bucureşti.

De ce ni se oferă acum, ca partener principal, echipa de atleţi ai lui Ducke? Deoarece „jocul sorţilor" invocă **un test hotărîtor pentru înscrierea echipei noastre în norme de efort internaţional, pe care talentul, oricît de strălucitor, nu o poate eluda, aşa cum s-a văzut de altfel, în dubla întîlnire de acum trei ani, cu echipa lui Ducke, Urbanczyk şi Höge.** Iată de ce cred că „actul de la Düsseldorf" este o nouă expresie a... tutelei sorţilor, care licitează tocmai la capitolul unde sîntem, evident, deficitari.

Pronostic? Să încerc unul care derivă, de altfel, din acest gest al sorţilor. Acum trei ani, la Bucureşti, am fost uimiţi de formidabila energie a micuţului Höge, care i-a scos sufletul lui Dan, cu o insistenţă de posedat... Fără a minimaliza de loc rolul Finlandei şi, mai ales, al Albaniei, rezultatul **derby**-ului România — R. D. Germană depinde de măsura în care Dumitrache sau Iordănescu vor şti să răspundă acestei invitaţii, învăţînd din angajamentul total al lui Höge, sau — ca să dau un model şi mai sugestiv — din angajamentul total al unui anume Silviu Bindea, poreclit cîndva „Binduţ"...

Ioan CHIRILĂ

UNIVERSITATEA CRAIOVA A TRECUT... A PE LINGĂ PODIUM

Dacă campionatul s-ar fi încheiat cu o repriză mai devreme, astăzi Universitatea Craiova ar fi fost cea de a doua echipă românească participantă la Cupa U.E.F.A. Dar campionatul s-a încheiat normal, şi prin jocul rezultatelor din acea repriză, cînd a pierdut ultima partidă la Bacău, reprezentanta Băniei a ocupat locul 6. Dar nu-i mai puţin adevărat că tot jocul rezultatelor a deschis, la un moment dat, craiovenilor nebănuite perspective. Aşa încît, e mai bine să studiem „biografia" de-un campionat a studenţilor dincolo de jocul rezultatelor, în funcţie de posibilităţile, cerinţele şi realizările echipei.

Dacă am analiza APĂRAREA după numărul golurilor primite (32) atunci prima afirmaţie ar fi: **defensivă slabă.** Mai ales că Universitatea a beneficiat de trei portari, toţi buni, doi dintre ei (Oprea şi Papuc) reuşind să cîştige **singuri** partide grele, cum ar fi cele cu Rapid, la Slatina, şi Dinamo, la Bucureşti. Dar defensiva craioveană a relevat şi virtuţi, şi ne referim la „lateralul" **Niculescu** (inclus în lotul naţional) şi „centralul" **Deselnicu,** ambii decişi şi tenaci, singurii, de altfel, care au jucat toate cele 30 de partide. Lîngă aceştia, Coidum l-a introdus cu succes pe tînărul şi talentatul **Smarandache,** însă accidentarea sa spre finalul campionatului n-a permis rodarea unui nou cuplu de fundaşi centrali de garanţie. Şi astfel, încercările (fortuite) cu Bîtlan sau Mincă, al doilea „central", cu Bîtlan sau Tiţa, fundaş lateral stînga în locul lui Velea în vizibilă scădere de formă, au minat omogenitatea şi unitatea de acţiune a unei apărări recunoscută cîndva prin decizie şi mobilitate.

MIJLOCAŞII de bază ai formaţiei, **Strîmbeanu şi Ivan,** au practicat jocul lor constant bun, însă n-au mai avut (mai ales spre final) „explozie" în gîndire şi în pase, calitate cu care obişnuiseră şi reuşiseră altădată mai mult decît trei goluri, cîte au marcat ambii în acest campionat. Iar „păcatul" acesta n-a trecut fără urmări, mijlocaşul de rezervă — **Boşoteanu** — în ciuda unor calităţi de autentic tehnician — neputînd substitui crizele de formă ale consacraţilor.

ATACUL craiovean, recunoscut prin „furia" sa, a fost mai calm decît s-ar fi aşteptat mulţi. A mizat, cum îi era obiceiul, totul pe „tunarul" **Oblemenco.** Tunarul şi-a făcut datoria marcînd 12 goluri din modestul total de 29, dar el a fost şi suspendat cîteva etape, a mai fost şi accidentat.

În ciuda căutărilor lui Coidum, Craiova nu şi-a găsit încă un al doilea om de gol în stare să dejoace toate acţiunile adverse concentrate spre Oblemenco. **Bălan** a fost destul de dezordonat în joc, **Neagu** — capricios, **Daşcu** — sub cerinţe, iar **Tacoi** a jucat doar 17 minute. Cît despre tînărul **Donose,** e un mare talent, dar el e mai mult jucător de creaţie. Cînd cele două extreme — **Niţă şi Ţărălungă** — de real talent, au fost şi active, ofensiva doljeană a reuşit faze (şi puncte) de mare efect, dar, din nefericire, sincronizarea de ambiţii şi efort a fost mai curînd excepţie şi nu regulă.

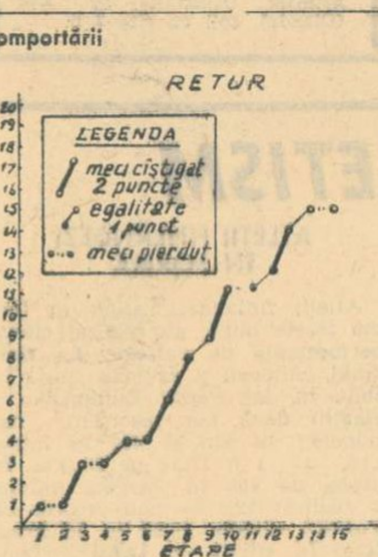
Şi astfel, tot Oblemenco a rămas să ducă greul, acolo, în faţă...

Comparînd evoluţia studenţilor în primele 15 etape cu cea din ultimele 15, turul apare mai bogat în puncte **(17 după ecuaţia: 7 victorii, 3 egaluri, 5 înfrîngeri, golaveraj 12—12; în retur 15 puncte din 5 victorii, 5 meciuri nule, 5 înfrîngeri şi un golaveraj 17—20).** Dar, paradox! În tur, Universitatea a terminat pe locul 8, în timp ce în finalul stagiunii, „11"-le din Bănie a ocupat loja nr. 6. Victoria asupra liderului, la Bucureşti, a deschis craiovenilor nebănuite perspective în campionat, dar ultima repriză, cea de la Bacău, şi în special neaşteptatul egal, acasă, cu C.F.R Cluj au limitat iluziile. Oricum, ocupînd locul 6, Universitatea Craiova, cu o formaţie vizibil întinerită, s-a clasat prima dintre formaţiile studenţeşti, cucerind, astfel, dreptul de a participa la turneul internaţional studenţesc din Franţa.

Mircea M. IONESCU

Media notelor: 6,80.
Jucători folosiţi: 23.
Portari: Pîlcă (13 meciuri jucate — media notelor 7,45), Oprea (12—7,36), Papuc (7—7,28).
Fundaşi: Niculescu (30—6,83), Mincă (12—7,25), Deselnicu (30—7,46), Bîtlan (17—6,52), Velea (16—6,50), Smarandache (11—6,45), Lepădatu (6—6,66), Tiţa (2—6).
Mijlocaşi: Strîmbeanu (28—7,18), Ivan (22—6,90), Boşoteanu (14—6,46).
Atacanţi: Niţă (24—6,31), Neagu (16—6,50), Oblemenco (25—6,84), Bălan (24—6,10), Martinovici (21—6,42), Daşcu (7—5,66), Ţărălungă (17—6,41), Donose (15—6,80), Tacoi (a jucat numai 17 minute).
Golgeterii echipei: Oblemenco (12), Bălan (4), Niţă (3), Ţărălungă (3), Ivan (2), Strîmbeanu (1), Deselnicu (1), Bîtlan (1).
A cîştigat 4 puncte la U.T.A. şi Dinamo.
A făcut două meciuri egale cu C.F.R. Cluj.
Antrenorii echipei: ŞTEFAN COIDUM — GHEORGHE NUŢESCU.

Diagrama comportării

Smarandache, *unul din cei mai talentaţi băieţi din „noua şi tînăra gardă olteană", se pregăteşte să-l atace pe* Iordănescu, *sub privirile lui* Deselnicu, Pantea, Strîmbeanu *şi* Velea. *Secvenţă din meciul Steaua — Universitatea Craiova.*

„CRED CĂ MISIUNEA NOASTRĂ NU-I MAI UŞOARĂ DECIT A LUI DINAMO SAU RAPID!"

ne declară antrenorul NICOLAE DUMITRESCU

N. DUMITRESCU văzut de Al. Clenciu

Înarmat cu un dosar voluminos, cu fotografii şi tăieturi din ziarele străine, **Nicolae Dumitrescu,** antrenorul echipei U.T.A., ne-a vizitat la redacţie, solicitîndu-ne colecţia revistei „France-Football", în care a căutat — cu febrilitate — amănunte despre **Austria Salzburg,** viitorul adversar al arădenilor în „Cupa U.E.F.A.".

Aplecat peste revistă, N. Dumitrescu a copiat fragmente întregi, a comparat cu informaţiile pe care le poseda, a comentat, s-a interesat în mod special de vest-germanul **Libuda,** „strategul" Austriei, iar la sfîrşit — să ne fi înşelat oare? — n-a părut prea încîntat de cele aflate...

...Şi aşa, aproape fără voia noastră, s-a născut acest dialog, declanşat de întrebările noastre, dominat de luciditatea dintotdeauna a antrenorului din Arad:

— Toată lumea crede că Dinamo şi Rapid au cele mai grele partide în cupele continentale din toamnă — şi poate chiar au... De cînd s-a tras la sorţi, caut date despre Austria Salzburg şi aflu — spre surprinderea mea — că tehnicienii străini care au văzut-o pe gazon, antrenori francezi, italieni, maghiari, au numai cuvinte de laudă despre formaţia austriacă. De altfel, întreg fotbalul austriac pare în progres, iar recentul 1—1 cu naţionala Braziliei pare să probeze această afirmaţie.

După un moment de răgaz:

— Cred că U.T.A. n-are o misiune mai uşoară decît Dinamo sau Rapid! Salzburg joacă excelent în deplasare. Şi-apoi U.T.A. de astăzi nu-i nici Dinamo, nici Rapid...

— Asta vrea să însemne că e mai mult, că e mai puţin?

N. Dumitrescu nu întîrzie nici o clipă cu răspunsul:

— Ce să vă spun... Am un lot de 14 jucători, aceiaşi de 4 ani, la care s-ar adăuga Axente, care abia şi-a scos gipsul. Intenţionăm să legitimăm cîţiva tineri — Ziller de la Minerul Baia Mare, Harapu de la Flacăra Moreni, Troi de la Metalul Bucureşti —, dar e foarte greu de crezut că ei vor face faţă într-o competiţie de anvergură.

— Totuşi U.T.A. rămîne echipa cu cele mai bune rezultate — două titluri şi două locuri patru — în fotbalul românesc din ultimii ani...

Zîmbeşte:

● **Să privim în viitor şi nu în trecut...** ● **Ne-a părut tare rău de Atodiresei...** ● **În jurul lui Florian Dumitrescu s-a făcut, cred, prea multă vîlvă**

— Palmaresul e, din păcate, o chestie de trecut! În răstimpul acesta, băieţii au îmbătrînit cu acelaşi număr de ani, iar fundaşii mei centrali au — împreună — aproape şapte decenii!

Ne vorbeşte apoi — cu o căldură neobişnuită la un om atît de cumpătat — despre „Boli" Lereter, acest „exemplu de devotament faţă de fotbal", adevărat fenomen, „unul dintre primii jucători ai lotului".

— Apropo de vîrstele fotbaliştilor: ce s-a întîmplat cu marea speranţă a Aradului de acum doi-trei ani, Atodiresei, fostul căpitan al reprezentativei de juniori?

— Statura — n-are decît un metru şi şaizeci — l-a împiedicat să ajungă un mare jucător, deşi calităţile tehnice şi o cuminţenie ieşită din comun l-au ajutat mult timp să răzbată într-un fotbal în care angajamentul fizic devine pe zi ce trece un argument decisiv. Ne-a părut tare rău de Atodiresei, dar la U.T.A. n-ar fi putut rezista.

Îi replicăm cîteva exemple cu acelaşi „gabarit": Naom, Aelenei.

— Da, Steaua e la ora asta — cel puţin în campionatul nostru — o excepţie: joacă foarte bine mingea pe jos, pasează mult, ceea ce face ca jucătorii din mijlocul terenului — mă gîndesc, să zicem, la Naom — să evite angajamentul fizic, acoperind o mare zonă liberă. În atac, însă, viaţa e mai grea, legile fotbalului mai aspre, jucătorii trebuie să fie mai bătăioşi şi mai rezistenţi. Nu vreau să par profet, dar nici atacul Stelei — jucători tehnici, dar fragili — nu cred că va face multe „victime" în „Cupa cupelor", deşi i-o doresc cu prisosinţă.

— Dacă tot vorbim de atacanţi: ce se aude cu Florian Dumitrescu?

Pentru prima oară, interlocutorul nostru cade pe gînduri, zăboveşte cu vorbele:

— N-aş vrea să mă înţeleagă nimeni greşit; în jurul lui Florian s-a făcut, cred, prea multă vîlvă şi asta i-a cam dăunat. Poate are şi puţin ghinion — zău aşa, parcă e un făcut, cînd echipa joacă fără el... cîştigă! —, dar sezonul trecut a terminat mai slab decît Kun II. Noi sîntem gata să-l ajutăm, dar trebuie să se ajute, în primul rînd, singur.

Ne relatează — fără patimă — că Florian Dumitrescu e mereu nemulţumit, că Broşovschi e în mare progres, că timişoreanul Bodrojan ar dori să joace din toamnă la U.T.A....

Schimbăm vorba:

— Cum pregătiţi confruntarea cu Austria?

— Între 15 şi 25 iulie rămînem la Moneasa, apoi s-ar putea să plecăm în Mexic pentru un turneu de patru jocuri, două la Guadalajara, două la Ciudad de Mexico. În jur de 10 august revenim în ţară, la 18 august jucăm, la Arad, cu Steaua roşie Belgrad. Apoi — campionatul!

Îl lăsăm pe antrenorul Dumitrescu cu temerile şi speranţele sale — **„Nu uitaţi, la Arad avem puţini jucători, dar ei se înţeleg atît de bine încît Aradul are o adevărată echipă"** —, aplecat peste „France Football"...

Ceea ce-l preocupă acum cel mai mult este **Kodat — „a auzit cineva de el?!"** — golgeterul Austriei Salzburg.

Ovidiu IOANIŢOAIA

NELINIŞTILE LUI DAN ANCA

Intîlnire intempestivă cu Dan Anca, vineri, după primul antrenament al alb-negrilor.

— Aşadar, ai rezistat tuturor invitaţiilor şi ai rămas în continuare la „U".

— Cei 7 ani petrecuţi lîngă Adam, Remus Cîmpeanu şi Pexa au cîntărit mai greu decît mirajul Bucureştiului şi tentaţia de a juca la Steaua.

— Cum vei rezolva, însă, temerea ta legată de părerea că selecţionarea — sau menţinerea — „provincialilor" în naţională s-ar face mult mai dificil decît cea a jucătorilor pe care antrenorul Angelo Niculescu îi are toată ziua sub ochi?

— Cred, totuşi, că dacă munceşti serios nu poţi scăpa „ochiului" federal, chiar dacă eşti la 500 km de cartierul general.

Revenind la echipă şi la noua ediţie abordată de două zile, descoperim o altă nelinişte a mijocaşului Anca.

— Am pornit fără un antrenor principal (n.r. antrenorului Sepci i-a expirat contractul) şi aşteptăm de la o zi la alta să vedem cine o să vină. Va fi al 11-lea antrenor sub care joc în cei 7 ani de cînd sînt la „U". Vor interveni „acomodarea", perioada de sondaj reciproc antrenor-jucători, o eventuală redistribuţie de posturi, faze prin care „U" a trecut prea des în ultimii ani şi pe care le consider foarte puţin utile echipei.

Ajunşi la productivitatea echipei, cer părerea interlocutorului asupra ediţiei trecute a campionatului.

— Locul nu ne mulţumeşte, dar exprimă fluctuaţiile şi inconstanţa ce caracterizează pe „U", echipă care debutează furtunos în campionate, face spectacol şi adună puncte pe terenuri străine, dar capitulează acasă. Capitulează pentru că fiecare jucător vrea să dea recital în faţa propriilor suporteri, subminînd astfel randamentul echipei; capitulează pentru că finalurile de campionate se suprapun, de regulă, cu cele mai aglomerate perioade de examene.

— Apropo, cum s-a terminat ultima sesiune?

— Mi-am lăsat „înotul" pentru toamnă. Pentru că... nu ştiu să înot! Degeaba am trăit pe Arieş, degeaba s-au chinuit colegii să-mi alunge frica de apă. Acum, pînă la toamnă, trebuie să învăţ. Şi acest lucru, ca să fiu sincer, mi se pare chiar mai greu decît însăşi calificarea echipei noastre reprezentative în faza finală a campionatului european...

Nuşa DEMIAN

ŞTEFAN COIDUM — ANTRENOR PRINCIPAL LA CRIŞUL

Întrucît informaţia primită joi după-amiază din partea conducerii clubului Crişul privind persoana antrenorului principal s-a dovedit inexactă, sîmbătă, vicepreşedintele clubului, *Alexandru Torjoc,* ne-a rugat să dezminţim ştirea, fapt pentru care facem cuvenita rectificare. Noul antrenor principal a sosit la Oradea, dar nu din fosta cetate a Tomisului ci din cetatea Băniei. Este vorba de ŞTEFAN COIDUM, fostul antrenor al Universităţii Craiova.

I. GHIŞA (coresp.)

„U" CLUJ — TATABANYA (Ungaria) 3-2 (1-1)

Un joc frumos, cu multe faze de gol, într-o partidă în care clujenii au rulat un număr foarte mare de jucători de la echipa de tineret-rezerve. Scorul l-a deschis Uifăleanu (min. 28), oaspeţii au egalat (Toth, în min. 32 din lovitură liberă de la 20 m), au luat conducerea prin Kõmuves (min. 60), însă studenţii au revenit puternic în final, reuşind chiar victoria prin golurile lui Creţu (min. 69) şi Munteanu I (min. 72).

M. VICTOR — coresp.

MECIURI AMICALE

Echipa F. C. Galaţi a jucat ieri la Braşov cu divizionara C, Tractorul. Partida a fost urmărită de peste 3 000 de spectatori şi s-a încheiat cu victoria echipei gazdă la scorul de 2—0 (0—0). Au înscris: Trăznea (min. 54) şi Cheresteş (min. 70).

C. CHIRIAC — coresp.

VIITORUL Tg. Mureş — PETÖFI Derecske (Ungaria) 6—3 (1—1). Noua promovată în divizia C a întrecut, la capătul unui joc plăcut, o echipă maghiară care activează în campionatul judeţean.

A. SZABO — coresp.

RECORD DE ELIMINĂRI LA FOCŞANI!

FOCŞANI, 18 (prin telefon). Meciul Automobilul Focşani — Olimpia Rm. Sărat (din cadrul Cupei de vară), programat duminică, s-a întrerupt în minutul 51. Atunci cînd jucătorul V. Bodan (Olimpia) n-a vrut să părăsească terenul, fiind eliminat de arbitru pentru lovirea adversarului. De reţinut că pînă în acel minut, cînd scorul era 1—0 pentru gazde, arbitrul M. Fanciu din Focşani eliminase alţi 4 (!) jucători pentru loviri şi insulte reciproce: Iuţă şi Costea (Automobilul), Jantea şi Dragomir (Olimpia). Dacă mai continua partida?...

Alexandru SIRBU — coresp.

PRONOSPORT

Aşa arată o variantă cu 13 rezultate exacte la concursul Pronosport nr. 29, etapa din 18 iulie 1971.

I. Minobrad V. D.—Rarăul C-lung X
II. Victoria Roman—Cimentul Bicaz 1
III. C.F.R. Paşcani—Ceahlăul P. N. 2
IV. Textila Buhuşi—Minerul Comăn. X
V. Progresul Br.—Unirea Tr. Br. X
VI. F.C. Galaţi—Dacia Galaţi X
VII. Şoimii Buzău—Met. Buzău X
VIII. Autom. Foc.—Olimpia Rm. Sărat ANULAT
IX. Cimentul Medg.—Electrica C-ţa X
X. Portul—I.M.U. Medigidia 2
XI. Dunărea—T. M. Bucureşti 1
XII. Metalul Buc.—Ş. N. Olteniţa 1
XIII. Caraimanul Buşt.—Poiana Cîmp. 1

Fond de premii lei 163.527.

Plata premiilor pentru acest concurs se va face astfel:

În capitală începînd de la 23 iulie la 2 septembrie 1971.

În ţară de la 27 iulie la 2 septembrie 1971 inclusiv.

CAMPINGURILE ŞI OSPITALITATEA

(Urmare din pag. 1)

metalică, cu umbrelă, sînt multe coşuri de hîrtii, prize pe stîlpi etc. Ambele au, însă, defectul că sînt amplasate în locuri deschise (Dîrste), sau puţin umbrite (Paralela 45).

S-AU TREZIT CAM TIRZIU...

O observaţie: multe din campingurile înfiinţate aparţin cooperaţiei de consum, ceea ce arată receptivitatea acesteia la nevoile turismului în general şi ale automobiliştilor în special. Am sugera însă mai multă atenţie la un „amănunt" esenţial: un asemenea popas turistic trebuie să aibă neapărat un loc pe care să se poată monta corturi, să aibă instalată lumină electrică şi prize, să existe grupuri sanitare corespunzătoare. La jumătate din cele văzute — Săftica, Cernica, Azuga, Brusturet, Vlăsia, de pildă — lipsesc parte din cele amintite.

Şi cîteva „curiozităţi" — care au determinat subtitlul de mai sus — la **Băneasa** se repara lumina, vorbindu-se de un punct termic care va asigura în viitor apa caldă (în a doua jumătate a lunii iulie, abia pregătiri?), la **Izvorul Rece** — foarte solicitat dar cu locuri puţine — se montau 10 căsuţe aduse de la Cuibul Dorului unde nu erau rentabile (nu se puteau aduce din vreme?). Şi încă ceva: la **Dîrste** — 52 locuri în prezent — un grup sanitar foarte mic, cu două chiuvete. Cum de nu s-a sesizat nimeni de această lipsă esenţială, e de neînţeles. Mai ales că zilele trecute s-au mai adus corturi şi se vor aduce căsuţe.

UN SECRET?

Poate că nu este chiar aşa, însă altfel nu vedem explicaţia. Dacă ne gîndim la campingurile existente pe traseul parcurs, putem conchide că numărul acestora este mic faţă de cerinţe. Dovadă că spre seară, foarte solicitate, nu mai dispun de locuri.

Fireşte, te întrebi atunci: „de ce sînt atît de puţine?" Şi-ţi răspunzi: „probabil nu sînt rentabile". Dar adevărul este cu totul altul. Toate sînt rentabile. Cel de la **Săftica,** cu 14 căsuţe, a realizat în 1970 circa 56 000 lei; la **Paralela 45** numai în lunile iulie şi august planul de încasări a fost de 14 000 lei şi s-au realizat 40 000 lei. Şi exemplele pot continua.

Apare de neexplicat atunci de ce avem campinguri atît de puţine. Nu s-a aflat cît sînt de necesare şi de rentabile?

UNUL... FĂRĂ PERECHE

N-avem ce face, trebuie să-i acordăm un capitol special întrucît merită. „Popasul Cernica", în drumul spre Sinaia, este cel mai nereuşit dintre toate cele întîlnite. Totul aici este altfel de cum ar trebui să fie: cele 6 căsuţe sînt prea aproape de drum, deci în plin zgomotul şoselei, deşi alături este o pădurice; sînt aşezate pe pămînt prăfuit, în plin soare, la marginea pădurii!; alături de ele o cîrciumă care, din păcate, a descoperit metoda de a face reclamă printr-un megafon care transmite întruna melodii; n-are grup sanitar, ci doar două cabine de lemn, murdare şi şubrede, care ameninţă să cadă peste cei ce intră în ele; „spălătorul" este un butoi cocoţat undeva sus, lăsat în paragină, murdar, ruginit.

Cei ce vor să amenajeze un popas, un camping, trebuie să vadă neapărat „Popasul Cernica". Să ştie cum nu trebuie făcut!

MICI POPASURI

● **Mare lucru reclama şi totuşi unii o ignorează. Campingul Româneşti este anunţat din vreme cu panouri vizibile în şosea, cel de la Săftica şi multe altele, nu. Curios...**

● **Bilanţ: pe traseul străbătut — de mare circulaţie turistică — sînt 11 campinguri cu 55 bungalowuri, 26 corturi, 165 căsuţe şi 500 locuri. Cam puţin...**

● **La „Paralela 45" majoritatea uşilor de la grupul sanitar au închizătorile defecte; un sistem bun: în geamul fiecărei cabine — un cartonaş pe care scrie „liber" sau „ocupat".**

● **Duşurile n-au robinete la campingul Româneşti.**

● **Chiuvete foarte murdare la grupurile sanitare ale campingurilor Mătăsaru şi Vlăsia.**

● **La popasul Azuga, nu găseşti: mese în faţa căsuţelor, umbrele, coşuri de hîrtie sau grup sanitar.**

CAMPIONATUL MOTOCICLIST DE VITEZĂ

(Urmare din pag. 1)

lalţi favoriţi a cam depăşit limitele sportivităţii. Astfel, la clasa 250 cmc, duelul dintre Florian Ştefan (Locomotiva Ploieşti) şi Vasile Szabo (Metalul Bucureşti), angrenaţi într-o palpitantă dispută pentru întîietate, a avut un deznodămînt neaşteptat, deoarece primul şi-a dezechilibrat adversarul într-o fază „umăr la umăr", ceea ce i-a adus feroviarului descalificarea. De asemenea, cursa de la clasa pînă la 500 cmc s-a soldat în final, după o întrecere dîrză, mult gustată de miile de spectatori, cu un învingător merituos şi o... busculadă (produsă în goana pentru celelalte locuri fruntaşe) în urma căreia au fost accidentaţi un concurent şi doi spectatori. Mai multă prudenţă din partea sportivilor şi mai mari măsuri de securitate din partea organizatorilor ar fi eliminat carenţele finale ale acestui concurs, deosebit de atractiv pînă atunci.

REZULTATELE TEHNICE: *70 cmc:* 1. Tr. Macarie 8 p, 2. M. Mezincescu (Loc. Pl.) 6 p, 3. V. Milea (Muscelul Cîmpulung) 4 p; *125 cmc:* 1. Al. Cristea-Ionescu (Oţelul Galaţi) 8 p, 2. M. Wesler (C.S.M. Reşiţa) 6 p, 3. T. Popa (Met. Buc.) 4 p; *175 cmc:* 1. Tr. Macarie 8 p, 2. M. Kovacs (U.R.A. Tg. Mureş), 3. D. Vasilescu (Met. Buc.) 4 p; *250 cmc:* 1. Al. Cristea-Ionescu 8 p, 2. W. Hirschvogel (C.S.M. Reşiţa) 6 p, 3. T. Popa 4 p; *ataş:* 1. St. Csorbasi + I. Csorbasi (U.R.A. Tg. M.) 8 p, 2. W. Deak + N. Ciobotă (Voinţa Sibiu) 6 p, 3. T. Macşai + A. Witinger (Motorul Baia Mare) 4 p; *pînă la 500 cmc:* 1. Fl. Ştefan 8 p, 2. Gh. Ioan (Oţelul Galaţi) 6 p, 3. V. Szabo 4 p.

În clasamentele generale conduc după 5 etape următorii sportivi: *70 cmc* — Tr. Macarie 26 p, *125 cmc* — Al. Cristea-Ionescu şi T. Popa 32 p, *175 cmc* — Tr. Macarie 32 p, *250 cmc* — W. Hirschvogel 25 p, *ataş* — T. Macşai + A. Witinger 32 p, *pînă la 500 cmc* — Fl. Ştefan 36 p.